

2007²

MURINA

“Parhaita poimintoja”

III
ARTTU PIIPPONEN
PÄÄKIRJOITUS

IV
SERGSEK
RUTJA

V
JORMA-SÄÄTIÖ
MURINA TESTAA: TOYOTA HIACE

VI
PEKKA PEHKONEN
ERÄKORNERI

X
FANIJULISTE
GRIGORI FEDORETS

XIII
GRIGORI FEDORETS
EE OSA ??: PALLAS -2007 - OLOS

XV
MARKUS HELANIEMI
SUURJUHLA

XVII
TOIMITUS
UUTISET

XIX
LIHAKAUPAN SETÄ

MURINA

murina@ilvesveikot.fi

JULKAISIJA Ilvesveikot ry

OSOITE Mechelininkatu 49, 00250 Helsinki | www.ilvesveikot.fi

PÄÄTOIMITTAJA lippukunnanjohtaja Arttu Piipponen | 040 810 2090

TOIMITUSSIIHTEERI Anssi Mononen | 044 580 5611 | Markus Helaniemi
| 050 466 6551 **TAITTO** Thomas Miyauchi toimituksen email etunimi.
sukunimi@ilvesveikot.fi

PAINOS 160 kappaletta painopaikka Kopio Niini Oy Helsinki | issn
0782-8977

KANSI Mikael Kallio nöyryyttää halkoa **KUVA** Anssi Mononen **TAKAKANSI**
Ville Salo villitsee tyttöjä Suurjuhlassa **KUVA** Thomas Miyauchi

Jutut sähköpostitse .txt, .doc tai .rtf -muotoisena liitetiedostona
osoitteeseen anssi.mononen@ilvesveikot.fi | postitse c/o Anssi
Mononen | Messeniuksenkatu 4 A 11 | 00250 Helsinki | Töölön tai
Pasilan kolon ilmoitustaululle | kuvat .jpg -muotoisena liitetiedostona
osoitteeseen thomas.miyauchi@ilvesveikot.fi

PÄÄKIRJOITUS

KESÄN LÄHESTYMISEN HUOMAA monista asioista. Aurinko on jo pitkään noussut ennen monia meistä, muuttolinnuista viimeisetkin ovat pian täällä ja talvisin niin orvon ja onnettoman näköiset lehtipuut saavat taas vihreän ulkoasun, jota kelpaa esitellä ohikulkijoille. Toisaalta kesän tuloon liittyy myös jokavuotinen hiekoitushiekka- ja katupölyongelma, joiden myötä ilmanlaatu Helsingissä käy vuoden pohjalukemissa. Pienistä vaikeuksista ja erikoisuuksista huolimatta Helsinki on kuitenkin ehdottomasti kesäkaupunki. Kun lämpimän talven synkkyys ja harmaus vaihtuu pitkiin valoisiin iltoihin ja puistojen väriloistoon, voi pienen palan luonnon paratiisia löytää aivan kotinurkilta.

Kesän tulo on myös monelle meistä päätös pitkälle työlle. Koko talvikauden jatkunut uurastus koulun tai opintojen parissa vaihtuu kesällä muihin puuhiin ja jopa viikoittaisen partiokokoukset jäävät kesätauolle. Mikään ei silti estä näkemästä partio- tai muitakaan kavereita vaikkapa retkellä lähimetsään tai sitten pihamaalla. Partiolaisen kesän ja ehkä koko vuoden kohokohta on kuitenkin kesäleiri. Sivistyneen yhteiskunnan tuki ja turva jätetään taakse ja mennään keskelle luontoa ihmettelemään, kuinka eläminen teltassa tai joskus ilman telttaa onnistuu edelleen. Reilun viikon aikana ei edes kaipaa ympärilleen tukevia seiniä tai keskuslämmitystä rajoittamaan vuorovaikutusta ympäröivän maailman kanssa.

Kesäleirin aikaan osuu myös niin sanottu scouting sunrise. Elokuun ensimmäisenä päivänä koko partioliike miljoonine jäsenineen kaikkialla maailmassa nostaa auringon noustessa salkoon lipun merkiksi partion uuden vuosisadan alkamisesta. Kaikkien aikojen ensimmäisen partioleirin järjestämisestä Englannissa tulee noihin aikoihin kuluneeksi sata vuotta, joten voimme hetken aikaa muistella omia kokemuksiamme yhteisen harrastuksemme parissa ja palauttaa mieliin, miksi partio alunperin keksittiinkään.

Menneisyyden ruotimisesta tulee kuitenkin kääntää katseet tulevaisuuteen. Sata vuotta ei ole ikä eikä mikään, eikä sitä tule ottaakaan suurena virstanpylväänä vaan enemmän puolimatkana 200-vuotisjuhlallisuuksia ajatellen. Partio ei lopu, vaan on matkalla uuteen ja uljaampaan huomiseen. Ja me kaikki olemme mukana tuossa suuressa soutuveneessä, antaen omalla panoksellamme vauhtia.

Sadan vuoden iän saavuttaminen kuitenkin osoittaa yhden asian: emme ole mukana missään pienessä ja merkityksettömässä kerhossa, vaan maailmanlaajuisessa ja pitkäikäisessä järjestössä, jonka toiminnalla voi olla merkitystä. Anna koko partioliikkeen toiminnalle merkitys tulevana kesänä, kesäleirillä ja retkillä naapurustoon ja lähiseudulle. Missä sitten kuljetkin, ota askeleesi reippain mielin ja valmiina toimimaan. Ole valmis!

ARTTU PIIPPONEN

lippukunnanjohtaja

KEVÄTRETKI **RUTJA**

PALLOUKKOJEN LUONA TAVATTIIN Helsingin Rautatietorilla. Lähdimme kohti Veikkolaa ensin junalla sitten bussilla ja lopulta kävelen 4km. Kävely oli todella rankka!

Tultuamme Veikkolaan meille näytettiin paikat: Huussi, kaivo, nuotiopaikka.

Meitä oli 23 sudenpentua ja kolkkua eli 11tyttöä ja 12poikaa. Johtajina oli esim. Petteri, Heikki, Anssi, Pekka ja Matias.

Menimme sitten lippuaukealle. Ongelmana kuitenkin oli että lippua ei ollut. Ruuan jälkeen lähdimme sa-

*Antti ja suuri hämmästys.
Pojat esittelivät puukkojaan.*

laiselle laavulle ja siellä vuolimme makkaratikkuja. Kämpällä teimme jonon saunasta lammelle ja jonon kautta vesi kulki ämpäreissä. Illalla menimme saunaan ja saunasta sai mennä avantoon. Sukelsin 2 kertaa ja oli kylmä! Kävimme laulamaan partiolauluja ja sitten iltanuotiolle. Iltanuotiolla oli hyviä sketsejä, kilpailuita ja esityksiä.

Sitten majoituimme ja söimme iltapalaa. Seuraavana ohjelmassa oli heijastinrata.

Ja sitten menimme nukkumaan. Seuraavana päivänä emme paljon mitään tehneetkään paitsi että herättimme johtajat tunti ennen herätystä. Seuraavaksi lähdimmekin jo kohti kotia.

PARTIOON KANNATTAA TULLA! :)

ANTTI SNELLMAN
Näädät-lauma

Huolto joutui tekemään myös oikeita huoltotöitä.

Iltanuotiolla yleisö tapitti esitystä. Kuvaajan vieressä tapahtunee jotakin kiintoisaa.

TULOMATKA - Kun olimme saapuneet Helsingin rautatieasemalle, lähdimme junalaitureille ja astuimme junaan. Kun junamatka oli ohi, jatkoimme bussilla ja seuraavaksi oli edessä neljän kilometrin vaellus.

Kämpällä - Perillä joka iikka heitti rinkan puun juurelle ja meni lippuaukealle.

Leikit - Yleensä me vuolimme, pilkoimme puita, olimme metsässä tai painimme rinteessä. Välillä tuli kolhuja, mutta se ei menoa haitannut.

Nuotio - Sitten oli iltanuotion aika. Tuli oli aika pieni, mutta kyllä se hyvin näytti palavan

Sauna - Sitten saunottiin. Jotkut kävivät avannossa, mutta kaikki eivät. Eivätkä jotkut käyneet edes saunassa.

Vitsit ja näytökset - Nuotiolla pidettiin kaikkia kivoja juttuja. Ensiksi oli vuorossa näytöksiä ja vitsejä.

Tietovisa - Tietovisassa oli kolme joukkuetta, jotka olivat joukkueet 1, 2 ja 3. Joukkue 2 voitti.

Iltapala - Kun nuotio paloi vielä hetken, niin kolkat lähtivät syömään iltapalaa, joka koostui karjalanpiirakoista ja banaaneista.

Heijastinrata - Iltapala oli syöty ja seuraavana ohjelmana oli pilkkopimeä ja jännittävä heijastinrata, joka alkoi noin kymmenen maissa. Se ei ollut kovin vaikea mutta sitäkin pidempi. Pimeään takia emme tienneet missä olimme, mutta onneksi pääsimme pois ilman kolhuja.

Nukkumaan meneminen - Heijastinradan jälkeen menimme nukkumaan.

Herääminen - Nousimme noin puoli kahdeksalta, puimme päivävaatteet päälle ja olimme aamupalaa vaille valmiita.

Aamupala - Aloitimme aamupalan, joka oli puuroa hillon kanssa. Aamupalan jälkeen oli vapaa-aikaa.

Lähteminen - Pakkasimme rinkat ja lähdimme kohti bussipysäkkiä. Bussimatka kesti noin tunnin ja sen jälkeen kävelimme vähän ja menimme junaan. Partioretki oli päättynyt.

MIKAEL KALLIO
Lumikot-lauma

MURINA TESTAA:

TOYOTA HIACE

JORMA-SÄÄTIÖ valitsi tehtäväkseen kevätretkellä huollon hoitamisen. Tämä miehekkyyttä tihkuva nakki kiinnosti juuri ajokortin saaneita tai sen piakkoin saavia poikia erittäin paljon. Sormet syyhyten säätion jäsenet suunnittelivat pitkien iltojen aikoina tulevia huoltoreissuja.

Vaihtoehtoja viralliseksi huoltopakukseksi oli kolme kappaletta; Opel Vivaro, Mercedes Benz Vito ja Toyota Hiace. Näitä kaikkia käytiin tutkailemassa Laakson ratsastuskentän viereisellä parkkipaikalla hyvissä ajoin ennen vuokrausta. Opelissa ja Mersussa viehättivät saksalaisuus, mutta lopulta päädyttiin Toyotan monivuotisia perinteitä kunnioittaen.

Ensimmäinen keikka oli hakea lippukunnalle juuri ostettu Alfa-keitin Viestityttöjen kololta Tötä:n kololle. Kantajien selät hajosivat jo tässä vaiheessa, mutta Hiace osoitti kestävyytensä.

Ivesveikkolantien kaarteessa kokeiltiin auton maasto-ominaisuuksia. Täydessä lastissa Hiace ei täyttänyt kaikkia odotuksia mutaisessa mutkassa ja se jäikin vähäksi aikaa kiinni mutavelliin. Nopea tavaroiden purkaminen ja auton kaivaminen ylös mudasta pelastivat tilanteen ja huoltoajat saattoivat jatkaa.

Lauantai-iltapäivänä Jorma-säätiö yritti edistää nuorison kiinnostusta autojen autosta kevätretken Hiace-rastilla, jossa vartiolaiset pääsivät testaamaan tietouttaan Pakusta ja työntämään sitä nopeasti eteenpäin. Kaikki vaikuttivat Hiacen maagisista ominaisuuksista, joten säätioläisillä oli aiheutta tyytyväiseen myhäilyyn.

Poppikoneessa pyöräytettiin monia amis- ja autoiluklassikoita, Turkin tämänvuotisen Euroviisu-

edustajan albumia sekä 80-luvun boogie-hittejä. Etenkin Kenan "#1" Doğulun muutamat bangerit aiheuttivat riemunkiljahduksia Hiacen ergonomisessa ohjaamossa.

Retken toisena yönä säätion muutama edustaja päätti yöpyä yhden ulkopuolisen kanssa Hiacen takakontissa. Kylmä yö muuttui entistä kylmemmäksi, kun sisällä oleskelleiden hengitys alkoi tiivistyä auton jämäköihin tukikaariin ja tihkumaan nukkujien päälle. Kenties kesäyöt ovat mukavampia, mutta kyllä muinakin vuodenaikoina

Hiacessa nukkuu, joskin hivenen tuskaisemmin.

Kaiken kaikkiaan Hiace osoittautui hienoksi autoksi. Ymmärsimme nyt miksi tämä paku on ollut niin suosittu valinta huoltoautoksi jo vuosien ajan. Suosittelemme Hiacen vuokrausta jopa partion ulkopuoliseen toimintaan.

Das ist das.

KEHUT

- + EHDOTON KLASSIKKO
- + katu-uskottavuus ja perinteet suorastaan huokuvat
- + hyvät jarrut pelastivat monelta tilanteelta

MOITTEET

- ohjaamoon ei mahdu turvallisesti kuin kolme henkeä
- takakontin ilmanvaihto puutteellinen; emme suosittele yöpymistä
- äänentoisto ei vastannut täysin IVE-laatustandardeja
- pimeällä ajettaessa radion siniset ja punaiset valot heijastuvat ohjaamon ja tavaratilan välisestä ikkunasta taustapeiliin ja aiheuttavat tarpeettomia sydämentykytyksiä kuljettajalle

STRATEGISET MITAT

Moottorin tilavuus 2,49 l/cm³
Pituus 516 cm
Leveys 180 cm
Omamassa 1810 kg
Kiihtyvyys 0-100 km/h 21 sekuntia

ERÄKORNERI

TERÄKORNERISTA PÄIVÄÄ. Erilaiset veitset ovat olleet ihmisen käytössä työkaluina jo tuhansia vuosia. Niitä on käytetty metsästämiseen, syömiseen, rakentamiseen, selviytymisvälineenä ja yleistyökaluna. Suunnilleen samassa käytössä on kaikkien hyvin tuntema puukko, partiolaisen yleistyökalu.

Puukkoja on monenlaisia: lyhyitä, pitkiä, ohuita, leveäteräisiä ja suurikahvaisia. Mutta mikä puukosta sitten tekee hyvän? Jokainenhan tietysti haluaisi itsellensä mahdollisimman hyvän puukon. Puukon toimivuutta ymmärtääkseen pitää ensin ymmärtää hiukan sen rakenteesta ja ominaisuuksista.

Puukossa on pääasiassa neljä osaa: terä, lappo tai hela, kahva ja ponsi. Lappo ja ponsi ovat pääasiassa koristeita kun taasen kahvan tehtävänä on tarjota käyttäjälle hyvä ote. Kahvoista paras on yksinkertainen sileäksi lakattu tai öljytty puukahva. Kumikahvasta saa tietty paremman otteen mutta ero on vuolutilanteissa vähäinen. Lisäksi kumikahva rasittaa kämmentä ja pahimmassa tapauksessa hiertää ihon verille. Suurin osa puukon ominaisuuksista siis riippuu terästä.

Puukonterissä käytetään kahta terästyppiä: kromiterästä eli ruostumatonta terästä sekä hiiliterästä. Hiiliterästerät ovat kestäviä ja sitkeitä mutta ne ruostuvat nopeasti altistuessaan kosteudelle. Hiiliteräs jättää myös ruoanlaitossa makua ruokaan, mikä on katsantokannasta riippuen hyvä tai huono ominaisuus. Ruostumaton teräs taasen kestää korroosiota mutta siitä tehdyt terät ovat joko pehmeitä tai murtuvat helposti. Kannattaa siis suosia hiiliterästä.

Terän hiontakulma määrää sen kuinka hyvin terä leikkaa. Fysiikan lakien mukaan mahdollisimman pieni teräkulma leikkaisi parhaiten mutta tämä ei kuitenkaan käytännössä pidä paikkaansa. Liian pieni kulma pureutuu kiinni puuhun eikä sitä saa pidettyä terävänä. Yleensä puukon teräkulma on noin 20 astetta mutta valmistajakohtainen vaihtelu on suurta. Paras leikkaus saavutetaan hionnalla joka 20 mm leveässä ja 3,25 mm paksussa terässä peittää puolet terän leveydestä.

Terän hiontamallilla eli päätyprofiililla on suuri vaikutus leikkaavuuteen. Puukoissa on lähes poikkeuksetta käytössä suora hionta joka on yleishyödyllinen ja toimiva ratkaisu. Kirveissä näkee usein tuplahiontoja jossa ensimmäisen hionnan lisäksi on tehty toinen, suurikulmaisempi hionta. Tämä lisää terän kestävyyttä mutta huonontaa

leikkaavuutta. Suurissa veitsissä ja joskus kirveissäkin saatetaan käyttää pyörö- eli convex-hiontaa. Convex-hionnassa teroitettun osan ulkopinta muodostaa kuperan kaaren, joka tuplahionnan tavoin lisää kestävyyttä muttei huononna leikkaavuutta läheskään samalla tavoin.

Edellisten tietojen perusteella voimme vetää johtopäätöksen: paras puukonterä on suorahiontainen ja hiiliteräksestä valmistettu. Terän kulmaan kannattaa kiinnittää huomiota ja vaikka tarvittaessa ottaa geokolmio mukaan ostoksille.

Mutta pelkän puukon omistaminen ei riitä, sitä on osattava myös käyttää ja huoltaa oikein. Kaikkien puukkojen terät pitää puhdistaa käytön jälkeen. Hiiliteräspuukot eivät siedä kosteutta joten ne on myös kuivattava huolellisesti ja välillä öljyttävä esim. ruokaöljyllä. Terä on pidettävä terävänä sillä tylsä puukko on paljon vaarallisempi kuin terävä. Terässä ei saa olla lovia tai mitään muutakaan mikä häiritäisi vuolemista. Jos puukkosii tylsyy, kysy johtajilta teroitusvinkkejä.

Älä koskaan vuole itseäsi tai muita päin. Älä myöskään koskaan jätä puukkoa ilman tuppea. Jos isket puukon kiinni esim. hakkuupölliin, älä koskaan pidä sitä kädessäsi terä ulospäin. Jos ote kahvasta lipeää ja käsi liukuu terälle, ovat sormien jänteet vaarassa. Pahimmassa tapauksessa niitä ei voi koskaan ommella takaisin paikalleen. Tämän välttämiseksi käännä teräpuoli itseesi päin ja varmista ote peukalolla. Turvallisoin ratkaisu on tietysti laittaa puukko tuppeen kun sitä ei tarvitse.

Jos kuvittelet olevasi huono vuolemaan, vika voi olla myös työvälinessä. Eikä tylsällä tai vahingoittuneella puukolla voi koskaan oppiakaan oikeata vuolutekniikkaa.

PEKKA PEHKONEN

Karhu-vartio

- 1 Machete viidakkoveitsi
- 2 Fiskars Mini -kirves
- 3 Puukko
- 4 Puukko
- 5 Puukko

GRIGORI FEDORETS

[FANIJULISTE]

NIMI, SYNTYMÄAIKA JA -PAIKKA

Григорий Валерьевич Федорец, 13.02.1986, 07:00, Ленинград, СССР. Och samma på svenska: Grigori Fedorets, 13.02.1986, 07:00, Leningrad, SNTL.

PARTIOURA

Tulin partioon viidennellä luokalla vuonna 1998 (Ville Salon valtakautena), kun Ilvesveikot järjestivät Lauri Kasken johdolla rekrytointitapahtuman Töölön ala-asteen liikuntatunnilla. Koska tapahtumassa tarjottiin rastiradan päätteeksi lettuja (hillon kera! tosin jostain syystä mansikka-, eikä vadelmahilloa) totesin, että tämänhän voi olla hyvä harrastus.

Tulin siis Haukka-vartioon parin kaverini kanssa. Johtajanani olivat Arttu ja Henkka. Ensimmäisessä kokouksessa meillä harjoiteltiin kuningaskobraa. Runnuttaminen oli ankaraa ja spartalainen henki jylläsi, joten nössöt kaverini lopettivat vuoden sisään. Minä jäin kahden loistavan johtajani kanssa. Se oli sitä aikaa se, ja muistot lämmittävät sydäntäni vielä näihin päiviin asti.

Vuonna 2001 otin Haukka-vartion ohjat käsiini. Siitä ei sen enempää, paitsi että koulutusputkesta selvisi hengissä ainoastaan Markus, joka nykyisin ylläpitää Haukka-vartion perinteitä vartionjohtajan ominaisuudessa.

Vj-kauteni loppupuolella ryhdyin johtamaan Ot-sot-parvea yhdessä Jugi Ruotsalaisen (myöhemmin Pekka Pehkosen) kanssa. Osallistuin pari vuotta Murinan tekoon. Armeijavuoden 2006 jälkeen kranaatinheittimistön opit sisäistäneenä palasin partion pariin ja toimin nykyisin vartionjohtajani Artun apulaisena.

TULEVAISUUDEN SUUNNITELMAT

Lyhyellä tähtämellä kesäleiri Kihluan järkkääminen. Pidemmän tähtäimen suunnitelmana olisi suorittaa Karhunhammas-kaukovaellusmerkki, kun se on niin blingbling.

MOTTO

”Ei tartte auttaa! (mua)”

James silitti turkkiaan myhäillen. Taistelu sitkeää poroa vastaan päättyi ilveen voittoon. Nyt James sai nauttia ansaitusta ateristaan rauhassa, piilossa appelsiinituristeilta.

JAMES OLI KYLLÄSTYNYT lämpimään, joka saapui tänä vuonna ennätyskellisen aikaisin. Turkki hikoilutti, joten pohjoiseen oli päästävä. James ei kuitenkaan halunnut lähteä matkalle yksin, ja kutsui mukaan kavereitaan. Villin pedon kutsuun vastasivat ilvesveikot Martti, Eero, Matti ja Grigori, tähystäjät Maija, Paula ja Heidi sekä piirin varajohtaja Mikko, metsänkävijä Vantaalta. Vaeltajien karu joukko suuntasi vuokrapakun keulan kohti Suomineidon kainaloa, Enontekiön Hetan kylää. Pääsiäinen vietettäisiin kaukana sivistyksestä ja ennen kaikkea muista ihmisistä.

Matkan aikana palasi mieleen jälleen se ruuhka-Suomen asukille julma tosiasia, että kun ollaan menossa Lappiin, niin Oulukin (ks. Murina 2/2006) on vasta puolesavälissä matkaa.

Määränpäässä vaeltajajoukkomme jalkautui ajoneuvosta keskelle kylää paikallisen asukkaan pihalle. Samalla kun autoa purettiin varusteista, James kävi tiedustelemassa yöpymispaikkaa. Sellainen löytyikin Ounasjärven toiselta puolelta sijaitsevasta kodasta. Vuorokausi oli jo vaihtunut kun vaeltajat pääsivät unten maahan.

Seuraavana aamuna Aurinko oli jo korkealla kun vaeltajat kömpivät ulos makuupusseistaan. Varsin kylmän yön jälkeen se lämmitti niin vaeltajien sydäntä kuin Jamesinkin turkkiakin. Matkaan piti kuitenkin lähteä, sillä päivän taival oli pitkä. Alkumatkalla turvauduimme merkittyyn reittiin, mikä oli harkittu riskinotto. Uskomatonta kyllä, kohtasimme kuitenkin reitillä melkein saman verran ihmisiä kuin Kolmen Sepän patsaalla Hullujen Päivien aikaan. Päästyämme Pyhäkeron autiotuvalle idylli oli rikottu. Kaikkien turistien asennekaan ei ollut oikeanlainen. Onneksi mielialaa kohotti yhtäkkiä keskelle tunturikoivuja noussut kahvila ja tieto siitä, että tietön osuus alkaisi nyt.

Munkkien täytteenä ei Jamesin harmiksi ollut kuivatettua poroa, James kun ei kasveja sulata missään muodossa. Vaan ei Jamesin tarvinnut pitkään nälissään murjotella, sillä jonkun kilometrin kahvilasta etelään löysimme poron haaskan. Muiden vaeltajien hiljentyessä luonnon

EXTREME EXPEDITIONS OSA ?? PALLAS - 2007 - OLOS

James hiihti jäisen tunturin huipulle

raakuuden keskellä James ryhtyi aterioimaan. Herkimmät meistä eivät pystyneet katsomaan tätä, joten pääjoukon oli jatkettava matkaa.

Jatkoimme matkaa Rautuojan autiotuvalle asti. Jälleen kerran todettiin, että kyllä kahdeksan henkeä menee neljän hengen kämppään. Eikä tehnyt edes tiukkaa, vaan myös nälkensä tyydyttänyt James löysi itselleen nurkan saavuttuaan yöllä.

Seuraavana aamuna lähdimme valloittamaan Ounastuntureista korkeinta, Outtakkaa. Jamesin ahneus kostautui: hän valitteli aamulla vatsakramppia eikä lähtenyt mukaan.

Outtakalla on korkeutta 723 metriä merenpinnasta, mutta se ei ole kovinkaan jyrkkä. Tämä kuitenkin kostautui nousussa, sillä aina kun näki harjanteen huipun, sitä luuli huipuksi. Kuitenkin heti kun nousimme harjanteelle, edessämme avautui jälleen kerran laakea nousu. Ylös asti kuitenkin lopulta pääsimme ja pakollisen huiputusvalokuvan jälkeen oli kiire alas, sillä tuisku oli kova. Pettymykseksi alamäki ei ollut yhtään kiva, johtuen siitä, että tuuli oli puhaltanut lumen pois jään pinnalta.

Alas päästyämme suuntasimme suksemme takaisin autiotuvalle. Siellä James oli jo voimissaan ja jutteli mukavia rovaniemeläiselle nuorelle parille. Muiden vaeltajien tulo keskeytti hauskanpidon ja loppuilta vietettiin hiljaa vihaisesti mulkoillen toisiaan. Letutkin paistettiin ulkona.

Masat poseerasivat paparazille reitin varrella

Seuraavana aamuna nuori pari oli kadonnut jo ennen kuin kukaan meistä oli ehtinyt herätä, joten pysyimme taas valtaamaan mökin aamiaisvalmisteluja varten. Aamiainen kesti jälleen kerran luvattoman kauan, mutta mikäs on aamiaista syödessä, sehän on päivän kohokohta.

Sukset suunnattiin kohti itää, Uttakan eteläistä reunaa. Täällä ei turisteja olisi. Lounastauon jälkeen vaeltajien kalastusosasto otti kairan ja koko matkan huolella kuljetetut madot ja läksi järven jäälle hakemaan muonatyödennystä. Osastojen jälleen yhdistettyä voimansa saaliista ei ollut paljon jäljellä, sillä Jamesin ainainen nälkä pilasi suunnitelman Ilvesveikkojen biologisen kerhon koekelman täydentämisestä nieriällä – tuolla lohikalojen kiistattomalla kuninkaalla. Illalla leiriydyimme varsinaiseen kylään – niin paljon porukkaa siellä oli! Kiinteistä rakennelmista eniten kiitosta sai sauna, joka piristi kummasti itse kunkin mieltä.

Pääsiäissunnuntai valkeni yhtä aurinkoisena kuin kaikki muutkin aikaisemmat aamut. Helikopterilähetys piirin ylimmältä johdolta tuli sopivimpaan saamaan – keltaisen laatikon sisältö hemmotteli vaeltajia sellaisilla herkuilla, joiden olemassaolon he olivat jo unohtaneet.

Nyt uskaltauduimme valmiille urille, joiden ansiosta nopeutemme oli päättä huimaavaa. Kovempaa vauhtia pitivät kuitenkin pohjoiseen suunnanneet tyttöjen hiihtomaajoukkueen hiihtäjättäret, jotka herättivät olemuksellaan vaeltajakunnan miespuolisen osan huomion – kilpailuvietin nimittäin. Eihän tytöille voi hävitä, vaikka selässä olisikin kevyen kranaatinheitin ja aikuisen ilveksen (James) verran massaa!

Tyttöjen perään emme kuitenkaan voineet lähteä, joten kovuutta oli haettava muualta. Sitä saatiinkin pian mäennousun muodossa, jota oli sitten koko aieman matkan edestä. Kolme kilometriä ylös on eri asia kuin eteenpäin. Kaikki pääsivät kuitenkin ylös – ja alas laaksoon, jossa hämmötteli luonnontutkija Justus Montellin maja. Herran tarjoamat fasiliteetit olivat kuitenkin sen verran ahtaat, että päätimme suosiol-

la jatkaa matkaa mukavasta seurasta huolimatta. Majapaikka löytyikin seuraavan harjanteen takana Nammalukurun autiotuvasta.

Maanantai oli viimeinen varsinainen vaelluspäivä. Olimmekin

Jamesin viiden päivän ruoka-annos komeili teflonpannalla

Ylärivissä vasemmalta Heidi, Maija,
Matti, Paula, Eero ja Mikko Nousiainen,
alarivissä Grigori (vas.) ja Martti

Taukopaikalla sukset nousivat kohti taivasta

jo hivuttautuneet iskuetäisyydelle hotelli Pallaksesta, mutta yhdet Pallastunturit olivat vielä selätettävänä. Osalla oli virtaa tämänkin jälkeen, ja he kävivät huiputtamassa Taivaskeron, joka oli koko kansallispuiston korkein huippu.

Laskeutuminen Pallaksen pihaan oli pelottava kokemus, mutta kaikki selvisivät hengissä. Viimeisen yön kunniaksi pystytimme laavun, johon osa ahtautui, osan viettäessä yönsä kodassa. Aamulla huomasimme pakunkin olevan mystisesti olevan melkein pihassamme (mikä oli iloinen yllätys, sillä jätimmehän sen Hettaan). Myöhemmin James paljasti juosseensa edellisenä yönä Hettaan ja valjastaneensa paikallisia poroja kuskaamaan pakun pitkin hankia Pallakselle. Pakattuamme auton ehdimme vielä käydä tutustumassa pikaisesti luontokeskukseen, jossa näimme kaikki ne paikalliset eläimet, joita emme bonganneet reissun aikana.

Edessä oli vielä saunomissessio, joka toteutettiin parinsadan kilometrin päästä Kolarissa, Tornionjoen rannalla. Pikkutunneilla osa päätti vielä lätkiä kortteja. Turnauksen vei Martti kun hänellä oli Doyle Brunsonin stetsoni päässä.

Paluumatka sujui yllättävän nopeasti. James myhäili tyytyväisenä – kyllä etelän pullamössön seasta löytyi vielä eräjormia.

GRIGORI FEDORETS

lpkja

Aurinkolaseista heijastui paraatiosasto

SUURJUHLA

SUOMEN PARTIOLAISET juhlivat partioliikkeen satavuotista taitavalta 9.-10.6.2007 Tampereella vietetyssä Suurjuhlassa. Ilvesveikot osallistuivat Suurjuhlaan Töölön Tähestäjien kanssa. Veikkoja oli mukana menossa 12, tähestäjiä suunnilleen saman verran.

Lähtö Nääsவில்leen tapahtui partiojunalla Rautatieasemalta aikaisin aamulla. IVEN ja Tötän yhteinen ryhmä sijoittui junan loppuvaiheille, mistä oli hyvä seurata matkaa läpi preerian. Noin puolitoistatuntisen matkan jälkeen saavuimme Tampereen rautatieasemalle, josta eri lippukunnat siirtyivät omille majoituskouluilleen. Koska juhlan suunnittelu oli hieman köykäistä, IVE ja Tötä sijoittuivat eri kouluille, eri puolille Tamperetta. Bussimatka koululle oli kuuma ja hikinen, mutta IVEille mukavan lyhyt. Amurin koulu oli majoituspaikkana hyvä, ja majoituttuamme meille varattuun luokkaan menimme syömään lounasta.

Lounaan jälkeen oli pikainen siirtyminen eri ikäkausien ohjelmaan, vartiolaiset suuntasivat Gregin ja Lotuksen johdolla Pyynikin ulkoilualueelle jahtaamaan pahoja rosvoja, kun taas vaeltajat, lippukunnastamme allekirjoittanut ja Aleks, siirtyivät Palomäen kentälle vaeltajaohjelman lähtöön. Koska rakkaat partiosisaremmet oli sijoitettu kauas Tampereen keskustasta, odottelimme Aleksin kanssa Tötän vaeltajia, Hapsua, Inkaa, Kataa, Lottaa ja Sohvia yli 40 minuuttia. Lopulta kaunokaiset kuitenkin saapuivat paikalle ja pääsimme aloittamaan ohjelman. Ryhmäämme liittyi myös neljä tyttöä Kuopiosta, mikä toi reissuun kivan eksoottisen vivahteen. Vaeltajaohjelma koostui kuudesta eri rastista Tampereen keskustassa, jotka kiersimme rennoissa merkeissä. Sää suosi ja Tampere näytti parhaat

Santeri esitteli leegojaan Petruksen kätkiessään omansa.

*Siniritareita (edessä) auttoivat
Aleksi (vas.) ja Tapani*

puolensa, allekirjoittanut pääsi esimerkiksi vierailemaan Suomen Empire State Buildingissa, Näsinneulassa.

Ohjelman päätteeksi kävimme syömässä yhdessä Tampereen monista lukioista ja suuntasimme sitten Ratinan stadionille iltajuhlaan. Istuimme stadionilla erillään Tähystäjistä, melkein eturivissä. Stadionin täyttymistä odotellessa meille esiintyi partiobändi Fisu. Juhla alkoi Tampereen Conan O'Brienin, Simo Frangenin saapumisella. Simo kutsui ensin sisään illan tähtivieraan, Tasavallan presidentin Tarja Halosen, jonka partiolaiset toivottivat tervetulleeksi seisaaltaan. Simo oli yksin lavalla ja piti "hauskoja" visailuita partion historiasta sekä muun muassa suomalaisista suurleireistä, ja ansaitsi itselleen lempinimen Iceman. Nahkea esiintyminen jatkui vartiolaisten ja vaeltajien ohjelmien juonien selvittämisenä. Esityksen ainoa valopilkku oli Baden-Powellin dramaattinen laskeutuminen Ratinan stadionin katolta köydellä. "Viihde" jatkui Tampereen sirkuksen esityksellä ensimmäisestä partioleiristä Brownsean saarelta. Esitys oli puolituntinen ja jäädutti kuumimmatkin partiofanaatikot Ratinan muovipenkeihin. Juhlan kruunasi Seren (ent. Seremoniamestari) esittämä partiobiisi ja hile-efektit. Frangen toivotti partiolaisille hyvää yötä ja päästi vihdoinkin pois stadionilta. Juhlan pelasti kuitenkin stadionilta poistumista odottavia lippukuntia viihdyttävä bändi, joka soitti loistavia covereita esimerkiksi Robbie Williamsin tuotannosta. Juhlan jälkeen matkasimme bussilla takaisin Amurin koululle ilta-palalle jonka jälkeen vetäydyimme lämpimän luokkamme lattialle kuumiin makuupusseihimme, olihan taas kuumin viikonloppu muutamaan vuosimiljardiin.

Paikallisen moposkooterijengin terrorisoiman yön ja yleishälytysherätyksen jälkeen söimme nopeasti aamiaisen ihastuttavan ovimiehen vahtiessa selustaamme ja sitten siirryimme bussilla takaisin Ratinan stadionille, jossa oli nyt partiomessu. Messu oli eläväisempi kokonaisuus kuin lauantain juhla, mutta sekin jäi laimeaksi. Fisu pelasti suurimman osan showsta. Messun jälkeen haimme tavaramme koululta ja siirryimme rautatieasemalla odottamaan partiojunaan, joka vei meidät takaisin Helsinkiin.

Kaikenkaikkiaan juhla oli onnistunut kokonaisuus, lauantai-illan tragikoomis-naurettavan epäonnistunut juhla ei onnistunut pilaamaan hyvää kokemusta. Vaeltajaohjelma oli mukava ja rento ja mahdollisti tutustumisen allekirjoittaneelle aiemmin tuntemattomaan Tampereeseen.

UUTISET

KASIKASI SYNTYNEET Petteri Laakso, Thomas Miyauchi ja Juho Lappalainen sekä Lotta Lehvävirta ja Tiina Hautala pääsivät ylioppilaisiksi. Ilvesveikoista ja Töölön Tähestäjistä koostunut delegaatio vieraili ylioppalassjuhliissa syömässä pois turhat tarjottavat. Murina onnittelee tuoreita ylioppilaita.

KOLLE JA KÄMPÄLLE on Heikki Karjalaisen toimesta hankittu uudet muoviastiastot. Murinan testiryhmä odottaa jo innolla astioiden syvempää tutkimusta. Vanhojen astioiden tulevaisuus on vaakalaudalla.

MAIJA "MAIJA" PEHKONEN vastaanotti KoGi -nappulat kevään päätteeksi. Murina onnittelee osaavaa johtajaa mainiosta suorituksesta.

ILVESVEIKKOLEGENDA Paavo Aulio täytti kesäkuussa 60 vuotta. Ilvesveikkojen lippukunnanjohtaja apulaisineen oli paikalla juhlistamassa päivänsankaria. Jälleen kerran onnitteletut koko lippukunnalta!

KEVÄTKAUDEN PÄÄTTÄJÄISIÄ vietettiin 30.5. Tullinpuomin leikkipuistossa hivenen sateisessa säässä. Meno oli katossa ja letut maistuivat. Tilaisuudessa myönnettiin muutamia ansiomerkkejä kaikista kovimmille.

ILVESVEIKOT EIVÄT LEPÄÄ kesälläkään. IVEn ja Tötän kesäleiri Kihlua järjestetään 31.7.-8.8.2007 Asikkalassa. Leirin johtajana toimii alikersantti Grigori Fedorets. "Leiristä tulee paras tapahtuma ihmiskunnan historiassa", lupaa leirinjohtaja ja painostaa ihmisiä mukaan.

Epämääräinen joukko veikkoja lähtee kesäleirin ajaksi Englantiin Jamboreelle juhlistamaan partion satavuotista historiaa. Kaikilla lähtijöillä on kovat odotukset leiristä. "Hajotkaa Suomen kesään!" lähtijät toivottavat maahan jääville partiolaisille.

Kesärientojen loppua ja koulujen alettua uudestaan syksyllä partio-toiminta starttaa todenteolla massiivisessa "Suuri Murahdus"-tapahtumassa 29.8. myöhemmin ilmoitettavassa paikassa.

Markus paraatitamineissa kaulassaan säihkyvä louhisuden solki

[ANSIOITUNEET VEIKOT]

T-NUOLIMERKKI Jere Väistö ja Aleksanteri Koski

ILVESVEIKKOJEN PRONSSINEN ANSIOMERKKI Tatu Vehmas

PIIRIN ANSIOSOLKI Matias Merenmies

PIIRIN PRONSSINEN ANSIOMITALI Pekka "Putte" Huima

LOUHSUDEN SOLKI Markus Helaniemi

MANNERHEIM SOLKI Thomas Miyauchi ja Petteri Laakso

SP:N PRONSSINEN ANSIOMITALI Ville Salo

LIHAKAUPAN SETÄ [JUUSTOISEMPANA KUIN KOSKAAN]

IGLU WATHÉN on pikkulintujen ja vähän suurempienkin mukaan viemässä morsionsa Ainin ikuiseen onneen. Häät pidetään loppukesästä. Setä ja koko taustayhteisö onnittelevat.

Hakaniemen kirjeenvaihtajamme on raportoinut hätkähdyttävän uutisen Torilta. Maija "Mapsu" Salmikivi on nähty myymässä kahvia kahvila Kahvilassa. Lisäksi paikalla on pyörinyt tunnistamattomia IVE-poikia, ilmeisesti kahvin perässä. Kyseisen yrityksen sisältä vuotaneiden tietojen mukaan pulju tarjoaa maidolla ohennettua kermää täytenä kermana. Epäilyttävää, Setä toteaa, ja soittaa kontaktilleen Kahvila-asiakkaiden Liittoon.

Sisarlippukuntalaisemme Leena Mononen oli kevään aikana TET-työharjoittelussa Yrjönkadun Wayne's Coffeessa. Hänen ystävättärensä Katariina Laakso kävi tervehtimässä työn raskaan raatajaa siellä, ja on hyvin todennäköistä ja oletettavaa, että myös Katan seurassa tunnetusti viihtyvä Kari Karttunen oli paikalla. Setä jatkaa tutkimuksiaan Katan ja Karin suhteesta.

Pekka Pehkonen on jälleen vireessä; Haukka-vartion retken bussisuusudella Pehkonen jr.

Intoutui harjoittamaan lippukuntien välistä ekumeniaa lähikontaktien avulla. Onneksi Sedän veljenpoika oli paikalla kuuntelemassa ja katsomassa Pekan paluuta tositoimiin. Sedän halussa oli jo raskauttavaa kuvamateriaalia, mutta kuvaajan sössittyä kuvamateriaalin bittivaruuteen lukijat jäävät ilman silmänruokaa.

Partiolaisten 100-vuotisbileet Tampereella olivat ja menivät. Kesäinen viikonloppu ei kuitenkaan jäänyt ilman mielenkiintoisia tilanteita, ja on taas teidän, arvoisa lukija, onnenne, että Sedän reportterit olivat valppaana paikalla seuraamassa erilaisia yhteentörmäyksiä, tahallisia ja tahattomia.

Kaikkien tuntema lippukunnanjohtajanapulaistemme, jättäkäämme hänet nimeltä mainitsematta ja säilyttäkäämme jotain hänen kunniastaan, etsi seuraa itselleen Tampereen pimenevään iltaan töölöläisten lippukuntien tyttöjohtajistosta, mukamas Töölö-PT:n suunnittelua avittamaan.

Toinen Tampereen sattumuksista koskee Villisikavartion johtajaa Aleksia. Em. Uroon suosiota yritti kovasti tavoitella tuntematon Aurora-niminen neito, muun muassa matkapuhelimen välityksellä. Setä oli taas pelipaikoilla seuraamassa tilannetta. Setä onnistui viekkauksellaan jopa saaamaan Auroralta puhelinhaastattelun sekä näkemään kyseisen tytön IRL. Tsiksi käytti tekosyynään puhelulle Suurjuhlan ohjelmaan liittyviä kysymyksiä, joihin tarvitsi vastauksia Aleksilta. Mutta Setä kyllä tietää Totuuden, onhan hän nähnyt Aleksin vatsalihakset.

.KH61.

MURINA

**TUKEE MIEHEKSI
KASVAMISTA**

SEURAAVA MURINA 3|2007
DL 33.3 ILMESTYY VIIKOLLA 33